

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Carilepho co[n]fessore. Cap[itulum]. xxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iulij occurrētibus. Fo. cliij.

De sancto Carilepho cōfessore. Cap. xxvij.

Carilephus confessor

fratris sancti adiuti abbatis tēpo-
re childeberti et lotharii regū fran-
corū claruit. Dicitur in auernensi terri-
torio claris parentibus ortus: litterarū gratia
ad monasterium menatē. missus. Ibiq; monas-
chus factus est: ubi aliquo tpe mansit sanctita-
te repletus. Deinde heremiticā vitā ducere cu-
piens: vna cū sancto adiuto socio suo de cenobio
clādestine discessit. Deuenerūq; ad subur-
biū aurelianē. et ad sanctū maximianū abbatē
se cōferent: cū eodē aliquot mēsb; demora-
ti sunt. Post hęc indenses silvas in loco qui
dicitur pictac; nūc autē cella sancti adiuti vocat: lo-
cellū cōstruxerūt: ubi plurib; annis manserūt:
vt dictū est supra in vita sancti adiuti. vi. kal. fe-
bruarii. Verū carilephus cupiens vitare famā q̄
sā de sanctitate amboꝝ ad aures regis delata
fuerat. Aditū deseruit: et iteriora heremi apud
cenomaneū. vrbē cū Daumero cōmillitōne suo
petit: tandēq; ad locū vocabulo cassagallā sitū
in pecia labrosineū. diuertit: ubi multo tpe deo
seruire curauit. Et cū mulierē oīno se nō vīsurū
pposuisset: mulier quedā vaga et lubrica coma-
psecta habitus virili induta monasteriū eius
se virū simulās incognita serō ingressa est. Qd̄
dū p̄ oīa ambitiosa curiositate lustrasset: oculi
eius ex capite p̄tinus deciderūt. Que dū p̄tinū
cōfiteret. et penitentia egisset: serō pro ea inter-
cedere corpe sanarēt atq; redire emendata. Hic
etiā obitū suū sibi a dño reuelatū fratrib; pres-
dixit: et die qua p̄dixerat in pace quiescit: vlti-
mū kalendas iulij. Sepultusq; est in cenobio
menē. ciuitate miraculis clarus.

De sancto Pambone abbate. Cap. xxvij.

Pambone abbas

abbas: vt dicit heraclides. Eius sine litteris
esset ad quendam accessit: vt ab eo psalmum alius
quē disceret. Qui cū audisset
principiū psalmi xxvij. Dixit
custodiam vias meas: et nō delinquā in lingua
mea. sedm̄ versum audire recusauit: dicens q̄ pri-
mus sibi sufficeret: dum tamen illū adimplere
posset. Et post menses. vi. reuersus ad magis-
trum. Interrogatusq; ab eo: cur tñ distulisset
respondit: q̄ versum quē didicerat: nō dum im-
plere potuerat. Post multum nō tempus re-
tulit cuidam alteri: q̄ annoꝝ. xlix. esset: et vsq;
adhuc dictum illud psalmi implere potuisset.
Descendens alexandriam de sythi vidit mulie-
rem theatricam: et amare se euit dicens se flere
et propter mulieris perditionē et propter sui
ip̄ius negligentia: quia non tñ studuerat deo
placere: quantum illa hominibus. Theophylō
episcopo eum aduenit: et ab ip̄o edificari ques-

renti respondit: q̄ si sua taciturnitate non edifi-
ficabatur: neq; sermone edificari posset. Quis
sancta melania de qua dicitur in. xi. kalen. no-
uembꝝ tricentum libras argēti obtulit: quas
ille per eutemium discipulum suum pauperi-
bus dari iussit: vt ait hieronymus. Qui postmo-
dum sporcellam palinis consuit: et melanie in
sui memoriale tradidit: dicens se nullum aliud
habens: quod sibi dare posset. Quam ipsa post
eius obitum omni tempore quasi pro magnis
reliquiis reseruauit. Dicit etiam nulla febre vel
egritudine correptus ad extrema deuenit. Et
hora mortis sue astantibus dixit: q̄ ex quo heremum
intrauerat: nec panem comederat: nec
sermonis: de quo locutus fuisset: aliquando eū
penituerat: et tamen sic ad deum ibat quasi ad
huc initium non fecisset seruiendi domino. Et
requisitus an esset bonum laudare proximum
vitiuosum respondit: q̄ melius esset tacere.
Hec heraclides et in vitis patrum. Quiescit au-
tem in domino vir sanctus kalen. iulij.

De sancto Dominiano abbate. Cap. xxxij.

Dominianus abbas

in territorio lugdunē. sanctitate
vite insignis claruit. Qui primus
illuc heremiticam vitam exerceuit:
plurimosq; sibi in dei seruitio ag-
gregans magnisq; virtutibus et gloriosis mira-
culis clarus collectus est ad patres in senectu-
te bona kalen. iulij: hęc ado.

De sanctis martiribus Processo et Martiniano. Cap. xl.

Processus

et martinianus
martyres passi
sunt rome impe-
rante nerone. Cū esset nero in-
peratoꝝ beatos apostolos petrum
et paulū tradidisset paulino
viro clarissimo magistro
militum. Paulino eos reclu-
sit in custodia mamertina sub monte tarpeio
sub custodia militū p̄cessi et martiniani et alioꝝ
xlix. quos oēs beati apostoli ad xpm̄ sua p̄dicatione
conuerterunt: et producto fonte de silice
saxeo: eos ibi baptizauerunt: vt supradictū est
in passione militū. xlix. pridie idus martij: et in
passione petri apostoli. iij. kal. iulij. Cū autē apo-
stoli in ip̄o carcere menses. ix. fuissent: a setis
militibus dimissi sunt. Cūq; vir clarissimus paulinus
audisset p̄cessus et martinianū baptismū
suscepisse: et apostolos dimisisse: iratos eos re-
neri fecit: ac sibi presentari. Cū autē eos ad sa-
crificia suaderet: et illi ecōtra: xpm̄ dñm̄ solum
deū profiterent. Iussit paulinus ora ip̄oꝝ la-
pidibus contūdi. Deinde statū auream iouis